

גיליון מס' 257

יבִיעַ אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת תרומה

מאת ראש המוסדות הרב יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

מה ההבדל בין יגאל כהן של גיל עשר, ליגאל כהן של היום?

בשבילי - בשבילי לא ידעתי שיש בורא לעולם בצורה מחלטת, שהתורה של הקב"ה היא מחלטת, לא ידעתי שהצווי של בורא עולם הוא צווי מחלט, לא ידעתי מה אני עושה כאשר אני מניח תפלין בבקר ולקבד מי אני עושה.

לא הבנתי מדוע אני צריך ללכת להתפלל בבקר - "רבנו של עולם, מדוע אני יכול להמשיך לישן? מדוע אני יכול לעשות מה שאני רוצה? מדוע אני צריך לעשות דברים אחרים שמישהו אחר מכתוב לי? מדוע?! אני רוצה לשמע בקול בשר ודם".

לא ידעתי שיש בורא לעולם. עד שהגיע אותנו שלב בחיים שלי, שהאירה בי נקודה קטנה...

הבנתי שהחיים שלי הם לא שלי בכלל - יש מישהו שמחיה אותי, יש מישהו שמסתכל עלי, יש מישהו שמחליט על כל דבר אם יהיה לי או לא יהיה לי, יש מישהו שקובע לי את כל מהלך החיים שלי - החיים שלי הם לא בידיים שלי בכלל.

ידעתי שיש בורא לעולם. ברגע שהבנתי את זה, אמרתי מלים פשוטות: "אם יש אלוקים - אני הולך אחריי עד הסוף. אין באמצע. אבל אם אין. אני עד הסוף - עושה הכל!!!"

התחלתי לחקור...

את מי אנחנו עובדים?

כבר מילדותי למדתי בשיבות. למדתי תורה מגיל מאד קטן, היו לי רבנים טובים שלמדו אותי חמש, משנה, גמרא והלכה, אבל אף אחד מהם לא בא ואמר לי: "יגאל כהן, תדע שיש בורא לעולם. אם יש לך שאלות עליו, אני אענה לך עליהן בשמחה" - כך אני מצפה היום מכל רב שיגיד לתלמידים שלו.

אחים יקרים! כל מה שתעשו בחיים שלכם, תבינו שאינכם עושים בשביל אף אחד - לא בגלל משפחה, לא בגלל חברה, לא בגלל אנשים וכו' - אתם עושים רק בשביל משהו אחד, אחד יחיד ומיוחד - מלך מלכי המלכים, שברא את כל העולם המדהים הזה ומחיה אתכם כל שניה ושניה!

אבל צריך לדעת ולהבין את זה בשכל. אמרים חז"ל (אבות פ"ב משנה יד): "דע מה שתשיב לאפיקורוס" - כל אחד ואחת מאתנו, כאשר ישאלו אותו: "תראה לי שיש בורא לעולם, תראה לי אותו! תוכיח לי אותו בצורה חד משמעית - לא בערך! אני רוצה לקום מחור בבקר לבית הכנסת כשאני יודע במאה אחוז שאני קם

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

זכר
למחצית השקל
ומתנות לאביונים
בהידור

פרטים בגב העלון...

זמני כניסה ויציאת השבת הזמנים לפי לוח "אור החיים"			
יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	17:11	17:12	17:14
יציאה:	18:03	18:03	18:06
ד"ת:	18:41	18:41	18:44

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:54

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה ורפואה הצלחה בטל: 03-8000770
פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זוקל

בימינה עושר וכבוד

זכה רבינו בסופו של דבר להבטחת חז"ל (אבות פ"ד מ"ט) "כל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר". מלבד זה שנתמנה למשרות רמות ונכבדות שהוזילו ממון רב לכיסו, נוסף על זה עשירי עולם ואילי הון חפצים היו תמיד בכל עת ובכל זמן להיטיב עימו ולהשפיע עליו מלא כספם וזהבם. בהקשר לזה שמעתי אודות הכורסאות המפוארות הרבות שהיו מונחות בבית רבינו זצוקל"ה בכל פינה ופינה, כידוע לכל הבאים בשערי בית רבינו. ומה פשר העניין, האם לא די בכורסא אחת או שתיים? ופיתרון החידה שעשירים רבים חפצים היו להיטיב עם רבינו ולזכות שרבינו ישב על כורסתם. להגשים את רצון העשירים כולם היו צריכים למלא את כל הבית כורסאות וזה אי אפשר, אך גם לסרב לכולם אי אפשר. טיכסו עיצה והוחלט שמי שיתרום סכום עתק למוסדות התורה והחסד הרבים שהקים רבינו, יזכה להכניס כורסא אחת, וכל זה על דעת שאולי איזו פעם בשנה או יותר שיעבור רבינו באותה פינה ובדיק ירגיש צורך לישב על אותה כורסא לכמה רגעים, כל זה היה שווה לאותו עשיר לתרום מליון דולר ויותר לכבוד רבינו!

שאלות ותשובות
מאת סורנו הרב"ג יצחק הכהן שליס"א

שאלה: מי שקורא לעצמו את המגילה בבית האם מברך את כל הברכות של המגילה?

תשובה: לפי דעת מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל (חזו"ע פורים ע"מ פ"ט), אם אין עשרה אנשים או נשים (וגם קטנים מצטרפים לעניין זה) יחד הרי שמברך כים רק את הברכות הראשונות וללא הברכה האחרונה בסוף המגילה.

שאלה: מי נחשב לאביון שאפשר לתת לו 'מתנות לאביונים'?

תשובה: מרן בסי' תרצ"ד סק"א, כתב שצריך לתת שתי מתנות לשני אביונים, וגדר של אביון באופן כללי זה אדם שאין ביכולתו לפרנס את משפחתו בצרכים הבסיסיים של היום יום, וכן מי שיש לו איזה הוצאה מיוחדת שחייב אותה כגון הוצאות רפואיות או חתונות הילדים גם כן נחשב לאביון (ע"פ מרן ביו"ד סי' רנא).

שאלה: מתי השנה צריך לתת 'מתנות לאביונים' ולקיים את סעודת הפורים אלו הגרים בירושלים?

תשובה: השנה לבני ירושלים יש פורים מיוחד הנקרא 'פורים משולש', ועל כן קריאת המגילה ומתנות לאביונים ייעשו ביום שישי, סעודת פורים ומשלוח מנות ביום ראשון (חזו"ע פורים עמ' רט"ו), וביום שבת יקראו בתורה 'ויבוא עמלק'. ויש שמוסיפים קצת בסעודת השבת גם לשם סעודת פורים (חזו"ע שם) ויאמרו בשבת בתפילה ובברכת המזון על הניסים.

מעבר לסגולה
מאת הרב אלהו עמר שליס"א

ההתנקשות שסוכלה

מזימת החיסול

זמן קצר לאחר שנבחרה אסתר למלכה התבצע ניסיון התנקשות בחיי אחשוורוש, שנים מסריסיו הנאמנים, שומרי הסף העומדים בשער המלך, תיכננו להרעיל את המלך אחשוורוש. פרטי המזימה סוכמו בשפה לא מוכרת הנקראת 'טרסית'. מרדכי היהודי מתוקף היותו בסנהדרין, היה בקי בשבעים לשון, והבין את שפתם וידע את מזימתם. מרדכי העביר את המידע לאסתר, אסתר מיידעת את אחשוורוש, המידע התברר כאמת, ושני השומרים נתלו על עץ. למרבה הפלא מרדכי לא תוגמל במאומה על המידע, למרות שאסתר ציינה שמידע זה הגיע ממרדכי היושב בשער המלך, ושמו נכתב בספר הזיכרונות המלכותי.

זעם משמים

השאלה הנשאלת, מדוע רצו שני שומרי הסף לחסל את המלך, הרי מדובר באנשים שהיו נאמנים לו בנאמנות מוחלטת? חז"ל מגלים לנו (מגילה יג ע"ב) שעל פי הטבע לא

פרעה אלא (בראשית מא, י) "פְּרָעָה קָצַף עַל עֶבְדֵי". וזו הסיבה שסובבו מן השמיים שהתעורר זעמו של פרעה על שר המשקים והאופים, כדי להציל את יוסף.

החלום המסעיר

כמו כן אצל אחשוורוש, מכיון שבורא עולם רצה להציל את עם ישראל הקדים רפואה למכה, כששנים רבות קודם לכן שני שומרי הסף רצו לחסל את המלך, למרות שהיה מדובר בשני שומרים נאמנים ובכל זאת התהפכה נאמנותם למלך, לבוגדות, עד כדי כך שרצו לחסלו. משום שכך כשנדדה שנת אחשוורוש בלילה ההוא, החל אחשוורוש לחשוש שמא תתהפך נאמנותו של המן לבוגדות כפי שקרה עם שני שומרי הראש, ואז ציוה להביא את ספר הזיכרונות לראות האם בעבר היה מקרה שעבדים נאמנים הפכו לבוגדים. וכשמצא זאת, בירר מי הצילו, ושילם למרדכי היהודי כגמולו הטוב. נמצא שהכעס שעוררו מן השמיים בשומרי הסף על המלך, היה תשתית והכנה לגאולת ישראל מיד המן הרשע. שנזכה לראות בגאולה השלמה במהרה בימינו.

הודעה חשובה לאוהבי תורת ה'זרע שמשון'

כל מי שמעוניין לרכוש מארז של חמישה סטים (עשרה ספרים) מהספר 'מעבר לסגולה' המבאר את ה'זרע שמשון', ולהפיצם בבתי הכנסת בסביבת מגוריו, יפנה להיזכרות 073-222-1250 וזכות הצדיק תעמוד לכם ותברכו מן השמים.

חיבור הילדים לתורה

"וְהָיוּ הַכְּרֵבִים פְּרָשֵׁי כִנְפַיִם לְמַעַל סַכְכֵּימָם כְּכַנְפֵי הַעֶמְלָה עַל הַכְּפָרֹת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו וְגו' (כה. כ)
 "ומאי כרוב? אמר רבי אבהו: כרביא, שכן בבבל קורין לינוקא רביא" (סוכה ה' ע"ב).

מדוע היו הכרובים בדמות פני תינוקות, לכאורה מתאים יותר שיהיו כפני גאונים וצדיקים?
 מבאר הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל, שיש כאן רמז גדול לעניין חינוכם של ילדי ישראל, שכבר בהיותם תינוקות רכים, צריך לחברם לארון הקודש - לתורה, וכך יגדלו לתפארת עם ישראל.

והוסיף כי החינוך מקטנות הוא שורשי ויסודי, ולכן כדאי ללמד את הילד כבר כשמתחיל לדבר את הפסוק "תורה תורה לנו משה מורשה קהילת יעקב" (דברים לג, ד), וכך יתרגל לדבר עוד מקטנותו דברי תורה. ולמעשה, זו גמרא מפורשת במסכת סוכה (מ"ב ע"א) שקטן היודע לדבר, חייב אביו ללמדו תורה. ושואלת שם הגמרא: תורה מאי היא? אמר רב המנונא, תורה ציוה לנו משה מורשה קהילת יעקב.

וסיפר הגר"מ אליהו זצ"ל, כי פעם הגיע להתפלל בליל-שבת בבית-כנסת גדול באחת הקהילות בחוץ-לארץ. בשעת התפלה, חש שדבר-מה חסר בבית הכנסת, עד ששם לב כי אין בבית הכנסת ילדים כלל. בין המתפללים היו אנשים צעירים שכלל הנראה היו אבות לילדים, והרב הסיק שכנראה הם אינם מחשיבים את שהות הילדים בתפלה בבית הכנסת, ולכן משאירים אותם בבית. אחרי קבלת שבת כיבדוהו לדרוש, והעלו אותו לבימה שבמרכז ההיכל. עלה במדרגות הבימה, הרהר ושחק, ולפתע צעק: "אוי, איזה חושך שורר בבית הכנסת שלכם!". נבהלו כולם והביטו איש בפני רעהו. אחד הנוכחים שהיה עם-הארץ אמר בקול: "אולי כדאי שהגבאי ידליק גם את הנברשות הגדולות שמדליקים אותן רק ביום כיפור-...". המשיך הרב ואמר: "רבותי, אני רואה כאן חושך נורא, שקשה לי אפילו לתארו".

אחד המתפללים קם ממקומו ועלה אל הבימה, ניגש אל הרב והציג עצמו בתור רופא עינים ואמר: "אם כבודו רואה חושך נורא, חוששני שמצבו מסוכן. אני מוכן לפנות את הרב מיד לקליניקה שלי ולבדוק מה קרה לראייתו". ואז, באוירה המתוחה שנוצרה, קרא הרב בהתרגשות: "בית-כנסת שאין מביאים אליו ילדים, חושך איום ונורא שורר בו".

הרב פתח בדרשה חוצבת להבות על חינוך הילדים ועל חשיבות הבאתם לבית-הכנסת, כדי שילמדו איך מתפללים ויכירו את התפלות והמנהגים, כשהוא מדגיש כי רק כך ימשיך הדור הצעיר את חיי הקהילה היהודית ויעמיד דורות נוספים של עובדי ה'. בסיום הדרשה, כשיד הרב מן הבימה ושב למקומו, חשו כולם כי אור חדש מתחיל להתנוצץ במקום... (אוצרותינו מאת הרב עובדיה חן שליט"א).

ללמוד תורה, אבל אני באפסית כוחות, הנהיגה שעות רבות בכל הארץ לוקחת ממני הרבה אנרגיות, מה יהיה איתי?
 ענה לו הרב: תתפלל לה' בכל שלושת התפילות ובכל הזדמנות: שה' יתן לך אפשרות ללמוד ושתהיה ערני בשיעורים.
 היהודי היקר, קיבל את עצת רבו, וכך התחיל להתפלל בכל יום: אנא ה' תעזור לי ללמוד בישוב הדעת, ולהיות ערני בשיעורים.
 עברה תקופה, הוא הגיע לסניף קופת חולים בשכונת ברכפלד בעיר מודיעין עילית, הוא החנה את רכבו, הוציא את הסחורה ועשה את דרכו לבית המרקחת, כשהוא יצא מבית המרקחת הופתע לגלות שהרכב איננו, הוא הביט ימינה שמאלה, ואז התברר לו שהרכב התדרדר למרגלות הרחוב, הוא שכח להרים את בלם היד.
 בחסד ה' גדול לא קרה אסון בנפש, למקום הגיעו שוטרי תנועה, וקצין משטרה שלל לו את הרישיון נהיגה במקום, בנימוק לרשלנות וסיכון חיי אדם.
המשך בעמוד האחרון

עד היכן...

נשים רבות שואלות "עד היכן לכבד את הבעל?", "עד היכן לעשות את רצונו ולהתבטל אליו?" - נשתדל בסיעתא דשמיא לעשות קצת סדר - ראשית נבין, כי האישה היא מלכה. היא חשובה ויקרה, עיקרו של בית. אישה חכמה תשתמש בכוחה ובבינתה היתרה שניתנה לה מאת השם, בשביל להמליך את בעלה ולתת לו את מקומו ולכבד אותו כראוי לבעל. המילה 'להתבטל' היא לא מדויקת, המילה 'לכבד' היא הנכונה.

אישה שמזלזלת בבעלה (אפילו במחשבה) שלא תתפלא אם הוא נהיה קמצן / שתלטן / כעסן וכי... או 'פשוט' מרוחק ממנה. בעל חייב כבוד, כמו שאישה חייבת תשומת לב. אך עד היכן? האם בעל שהוא רודן, כעסן וקשוח יכול להתל באשתו איך שבא לו והיא תשתוק? לא. האם לאישה צריכה להיות הרגשה רעה בלב, תסכול ועצבות בלתי פוסקת רק בגלל שהיא צריכה לכבד את דעותיו? לא.

אישה לא צריכה להגיע להרגשה רעה עם עצמה. לשתוק במצבים כאלו זה לא חכמה. אישה צריכה קודם כל להעריך את עצמה, קודם כל להבין שהיא חשובה ויקרה לבית. שהיא אהובה לפני השם וקיבלה חכמה יתרה מאת הבורא בכדי לנתב את ביתה ובעלה למקום טוב.

אין סיכוי שאישה שעושה רצון בעלה ועל ידי כך כמובן שהיא מקיימת את רצון הבורא, תעשה זאת מתוך פחד או עצבות וקושי. המקור להתנהלות שלנו הנשים בשלום ביתנו, חייבת להיות משמחה. מהבנה ברורה שברגע שאני אכבד את דעותיו, הוא יכבד אותי. ברגע שאמליך אותו הוא ימליך אותי... ואני לא מכבדת אותו בכדי שהוא יכבד אותי. אני מכבדת אותו כי ככה השם אמר, וככה אני משמחת את השם יתברך. אבל ברגע שאישה מכבדת את בעלה והוא מצידו מזלזל או פוגע, זה כבר מקרה אחר, שצריך לדבר עליו ולנסות לפתור בשיחות רגועות באווירה טובה. לא לשתוק ולסבול. אך כמובן שצריך לדעת לדבר בצורה שנסמעת.

ישנם מקרים קיצוניים של בעל (או אישה) שאינו מבין לליבך ולא ניתן לדבר איתו על כך או שישנן מידות קיצוניות שקשות לפיכוח על ידי אהבה וכבוד - במקרה כזה צריך להתייעץ, צריך לדבר עם רב תלמיד חכם שמקבלים ממנו, או בן משפחה - וכך על ידי צד שלישי ניתן לעיתים לראת את העניינים ולהגיע לעמק השווה.

במידה וזה לא עובד, כנראה שנדרשת התייעצות עם אנשי מקצוע המתאימים לנושא הספציפי. כמובן שהכול בליווי דעת תורה מתאימה.

ישנם מקרים שקשה לעבוד על שלום הבית, שהמידות של האישה והבעל מתנגשים בהרבה סיטואציות ולא פשוט כל כך לרכך את אחד הצדדים, זה לא קל. אבל ידוע לכל כי משתלם מאוד ומשמח את השם כן להתאמץ ולעבוד קשה בכדי להתקרב ולהבין אחד את השנייה... לוותר שצריך (וגם שלא צריך). לחייך גם אם לא בא לי, לדבר על דברים שמפריים עים גם אם בא לי לשתוק יומיים ולעשות 'דוקא'.. להתגבר מעל המידות הטבעיות ולעשות מעבר כמה שניתן, כי זה מכניס את השלום הביתה ומשמח את השם. חשוב להבהיר, שאנחנו עושות את המוטל עלינו במסירות ובאהבה לכבוד השם. מכניסים את השכינה הביתה, קודם כל בשביל לשמח את בורא עולם. לא בשביל בשר ודם. והכל מתוך הרגשה שמחה וטובה עם עצמי.

צריך לחזור ולומר כמנטרה: "אני רוצה להיות אישה טובה לכבוד השם" וכמובן להתפלל על כך עם השם - ולא רק שבעלי נחמד אני אהיה אישה טובה.. לא רק כי חברות שלי דיברו על זה או כי הילדים רגועים אז יש לי כוח... אלא אך ורק כי אני יודעת שזה מה שהשם רוצה ממני. כשמתחזקים כל הזמן באמונה הזו ישנם יותר סיכויים שנצלח, כי אז גם אם הבעל מעקם פרצוף או שלאישה פשוט אין כוח, עדיין יש לה מניע להיות אישה טובה, כי היא עושה זאת לכבוד השם.

אם כל הזמן נצפה לתגמול על כך ולא נקבל, אז מה? נמשיך ונתגבר? לא. אבל ברגע שאני מול השם אני תמיד משתדלת להיות טובה ולעשות טוב, אני לא מחפשת תגמול, כי הוא כל הזמן נותן ונותן לנו רק טוב. והקרבה אליו בעקבות כך, היא היקרה מפי.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 05832665

הישועה שבשליטת הרשיון

פרשת השבוע מוזכר ענין התרומה, שאדם תורם משלו ובזה זוכה לקיים מצוות צדקה וכדומה, הבה ונתבונן בעצם כל כספנו זה מאת הבורא יתברך שמו, אנחנו רק פקידים ובכל זאת מרויחים שזה נחשב כצדקה שלנו, מבהיל אהבת ה' אלינו, צריך לדעת שיהודי נותן משלו שבעצם זה שייך לה' הוא זוכה לישועות, ודבר זה שייך בכל דבר הן בכסף והן בפעולות שלנו. הסיפור הבא ימחיש לנו דבר זה.

סיפר הרב אליהו כהן שליט"א מחבר סדרת 'אוצרות התורה': יש לו שיעור בעיר 'ראשון לציון', אחד ממשותפי השיעור הוא אדם שחוזר בתשובה שעובד באחד מהקופות החולים, וממונה על חלוקת תרופות בכל בתי המרקחת של הקופה. הוא בא לרב והתלונן "קשה לי... אני כל פעם מגיע לשיעור עייף ואני נרדם כבר בדקות הראשונות של השיעור, אני מאד רוצה

המשך מוסר עם סיפור

עברה תקופה ומספר לרבו כך, התקשרו מקופת החולים ואמרו לו שמאז שפיטרו אותו הם הספיקו להעסיק במסגרת עבודתו ארבעה עובדים, כל אחד גרוע יותר מקודמו, האחד לא היה מקצועי, השני לא עמד בלוח הזמנים, השלישי היה עצל ובקושי עבד, הרביעי היה לא אמין בהתנהלות הכספית, החליטו בישיבת הנהלה להחזיר אותו, ובהקשר לבעיה של 'שלילת הרשיון' הוחלט להצמיד לו... רכב ונהג!

מאז נפתחו לו חיים חדשים, הוא היה נוסע לסניפי הקופה בכל רחבי הארץ, כשהוא לא מתעייף בריכוז הנהיגה, היה לומד ברכב, ומנצל את הזמן ללימוד התורה, והיה לו זמן לאגור כוחות לשיעור.

כח האמונה והתפילה והעמידה בניסיונות שלדעת שהכל מאת ה', זוכים לישועות מעל סדר הטבע.

בעקבות זאת הוחלט בהנהלת קופת החולים לפטרו מן העבודה. הוא הגיע לשיעור ובכאב גדול סיפר מה שקרה לו: פוטר מהעבודה, נשאר בלא מקור פרנסה ועם משכנתא גדולה.

הרב חיזק את תלמידו בדברי אמונה, ובעיקר המסר הגדול מהסיפור המפורסם של 'נחום איש גז' ש'הקיסר כועס מאד, אבל כיון שנחום האמין בכל ליבו שזה נעשה לטובה הוא היה רגוע מאד.

היהודי היקר התחזק אסף כוחות, וכעת התפנה ללמוד ביתר שאת. בד בבד עם חוק לימודו, חיפש עבודה חרף קשיי הפרנסה הגדולים, אך באף מקום לא ששו לקבל אדם שפוטר על רקע רשלנות וסיכון חיי אדם. ועם כל זה שם ביטחונה בה' המשיך בתפילותיו ובלימוד תורתו, ונלחם לשמור על כוח האמונה.

צדקה וחסד

מיד שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, סמתיים לילדים, מידי פעם גם עופות ודגים ועוד... לכ-700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע.

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

ניתן לתרום יום במסעדה להצלחה, סעודת מצווה, אזכרה וכדומה...

המסעדה

מסעדת החסד מביית 'יביע אומר' לע"נ ר' יגאל כהן שליט"א

מידי יום מסעדת החסד מחלקת ארוחה חמה למעוטי יכולת, כל תרומה שלכם מגדילה את כמות המנות במסעדת החסד, תנו לנו את האפשרות להאכיל עוד ילד רעב

לתרומות חייגו: 03-8000770

זכר למחצית השקל ומתנות לאביונים

אם ברצונכם לקיים את מצוות מחצית השקל ומתנות לאביונים בהידור עשו אותה עם עמלי תורה עניים 100 אברכים שלומדים בכלל יום שלם וכן למשפחות נזקקות

ותרומתכם תמסר להם ע"י הרב יגאל כהן שליט"א

ביום פורים

ועל ידי זה תקיימו את המצווה בהידור ותזכו לכל הברכות כאמור:

"אס אתה נמנה את שלי פני אני נמנה את שליך"

ותרומתכם תמסר להם ע"י הרב יגאל כהן שליט"א

לתרומות חייגו: 03-8000770

מוזר למס לפי סעיף 46 ניתן לתרום גם באשראי

צדקה וחסד

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים